

אנון חִיבֵּיא לְאַתָּבָא לוֹן (מחוביו) מחויביהון.

מה כתיב וירדף עד דן. רדייף אבותריהו ואודע לוֹן דינא דההוא עלמא ועונשא דגיהנם, ולא יהיב דמיכו לעינייה ביממאמ וביליליא עד דאוכח לוֹן לאנון חִיבֵּין ואתיב לוֹן בתויובתא לגבי קדשא בריך הוא. מה כתיב וישב את כל הרכוש, אתיב לוֹן בתויובתא שלימא כדקה יאות.

וגם את לוט אחיו וגוי. אבלו לההוא יציר הרע אתקייף בהזיה עד דאכפיה בעל כראיה (ולא) ואמתיק ליה כדקה חז. שלא אתיב בתויובתא שלימטה כדקה יאות, בגין שלא אשתקה יממא וליליא עד דאוכח לוֹן וירדף לוֹן על ההוא חותם דחאבו עד דתאבו בתויובתא שלימטה כדקה חז.

אהדרנא למילוי קדמאי דפרקשתא. כתיב (שיר השירים ג) **מצאוני השומרים הטובבים בעיר וגוי.** (תנו ברוגמת דרמייז באברחים ויאחק ושרה ורבeka יהוה, ברוגמא דארמייז בחאי קרא (רות א) ושם האיש אלימליך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימליך דא נשמטה.

לשון הקודש

מנקרו לשבת לשם לאותם הרצעים ברכזו ונלא וממתיק אורו בראוי. ובכל משיב בתשובה שלמה בראוי, מכיוון שלא ישקט יומם ולילה, עד שטוביים אותם ורודה אותם על אורו התהטה שחתטו עד ששבים בתשובה שלמה בראוי.

חזרנו לדברים הראשונים של הפרשה. כתוב (שיר ג) **מצאוני השומרים הפעבים בעיר וגוי.** ושנינו, ברגמה שרמו באברחים ויצחק רות א ושם האיש אלימליך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימליך ז' יוצר הרע מחזק עמו, עד שטוביינו בעל שלמה בראוי.

וגם את לוט אחיו וגוי – אבלו את אותו יוצר הרע מחזק עמו, עד שטוביינו בעל

גַּעֲמֵי דָא נְשָׁמָה, וְאַפְמָאִי אַתְקָרִי גַּעֲמֵי, מְשׁוֹם (תְּהִלִּים צ) וַיְהִי נָעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מְחַלּוֹן דָא רֹוְתָא קְדֻשָּׁא, וְלֹפֶה אַתְקָרִי מְחַלּוֹן דָמְתָל לִיה קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא. רֹוְתָא דָא נְפָשָׁת קְדֻשָּׁא, וְלֹפֶה אַתְקָרִי רֹוְתָא עַל שֵׁם תּוֹרָה. בְּלִיּוֹן דָא רֹוְתָא דְבָעֵירָא, וְעַל דָא אָמָר שְׁלֹמָה עַלְיוֹן הַשְׁלוֹזָם (קהלת ג) רֹוח הַבְּהִמָּה דָא יָצַר הָרָע. עַרְפָּחָה דָא נְפָשָׁא דְשָׁמָאלָא בַת זְוִינִיה שֶׁל יָצַר הָרָע. וְלֹפֶה אַתְקָרִי עַרְפָּחָה מְשׁוֹם בַּי עַם קָשָׁה עַרְפָּה הוּא.

אי זְבַח בַּר גַּשׁ סְלָקָא נְשָׁמָתָא עַלְאָה, וְאִי לֹא מְסַתְּלָקִי אָנוֹן דּוּבָרִי נְשָׁמָתָא וְרוֹחָא וְאַשְׁתָּאָר נְשָׁמָתָא עַלְאָה וְנְפָשָׁה הַשְׁכְּלִיתָה, מֵה בְּתִיבָה, (רות א) וַתֵּצֵא מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר חִתָּה שָׁמָה וּשְׂתִי בְּלֹתִיכָה עַמָּה וְתָאָמַר גַּעֲמֵי לְכָלּוֹתִיכָה שְׁבָנָה בְּנָתִי וְגוֹ. וְתָאָמַר רֹות

אל תִּפְגַּעַי בַּי וְגוֹ וְעַרְפָּחָה שֶׁבָה לְעַמָּה וּלְאֱלֹהִיכָה).

תָּנוּ עַבְד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא יְרוּשָׁלָם לְעַילָא כְּגֻונָא דִירוֹשָׁלָם דְלִתְתָּא, בְּשָׁוּרִין וּמְגַדְלִין וּפְתַחִין פְּתִיחִין, וְאָנוֹן חֻמּוֹת דְמַפְּנוֹן אֵית עַלְיָהוּ נְטָרִין (דף פא ע"א) דְנְטָרִי תְּרֵעִי דְאָנוֹן חֻמּוֹת דְכַתִּיבָה, (ישעה סב) עַל חֻמּוֹתִיךָ יְרוּשָׁלָם הַפְּקָדָתִי שׁוֹמְרִים וְגוֹ. וּמִיכָּאֵל

כְּהַנָּא רָבָא עַלְאָה מְכַלְּהוּ נְטָרִי תְּרֵעִי דְאָנוֹן חֻמּוֹת.

גַּעֲמֵי (הַאַתְקָרִי גַּעֲמֵי) כִּד נְפָקַת מְהָאִי עַלְמָא, אִי זְכָאת עַאלְתָּה

לשון הקודש

עַמָּה. וְתָאָמַר גַּעֲמֵי לְכָלּוֹתִיכָה שְׁבָנָה בְּנָתִי וְגוֹ.

וְתָאָמַר רֹות אל תִּפְגַּעַי בַּי וְגוֹ. וְעַרְפָּחָה שֶׁבָה לְעַמָּה וְלְאֱלֹהִיקָה.

שְׁנִינָה. עַשֵּׂה הַקְּרוּשׁ בְּרוֹנָה הוּא יְרוּשָׁלָם שֶׁל מַעַלָה בָמוֹ יְרוּשָׁלָם שֶׁל מִטָּה, בְּחֻמּוֹת וּמְגַדְלִים וּפְתַחִים פְּתִיחִים, וְאָוֹתָן חֻמּוֹת שְׁשָׁם יִשְׁעַלְיָהָם שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים אֶת הַשְׁעָרִים שֶׁל אָוֹתָן חֻמּוֹת, שְׁבָתוֹב, (ישעה סט) עַל חֻמּוֹת יְרוּשָׁלָם הַפְּקָדָתִי שׁוֹמְרִים וְגוֹ. וּמִיכָּאֵל כְּהַן גְּדוֹלָל עַלְיוֹן מְכֻלָם, שׁוֹמֵר פְּתַחִים שֶׁל אָלוֹן חֻמּוֹת.

הַגְּשָׁמָה (שְׁגָרָתָה גַּעֲמֵי), בְּשִׁוּצָאת מִן

הַגְּשָׁמָה לְגַשְׁמָה

גַּעֲמֵי זו הַגְּשָׁמָה. וְלֹפֶה נְגָרָתָה גַּעֲמֵי? מְשׁוֹם (תְּהִלִּים כ) וַיְהִי נָעַם הָאֱלֹהִינוּ. מְחַלּוֹן וְרוֹת הַקְדֵשׁ. וְלֹפֶה נְגָרָא מְחַלּוֹן? שְׁפָחָל לוּ הַקְדֹושׁ בְּרוֹךְ הוּא. רֹוְתָא זו הַגְּשָׁמָה הַקְדֹושָה. וְלֹפֶה נְגָרָתָה רֹוְתָא? עַל שֵׁם תּוֹרָה. בְּלִיּוֹן זו רֹות הַבְּהִמָּה, וְעַל וְהַאֲמָר שְׁלָמָה עַלְיוֹן הַשְׁלָלָם (קהלת ט) רֹוח הַבְּהִמָּה. זה יָצַר הָרָע. עַרְפָּחָה זו נְפָשָׁה הַשְׁמָאלָה, בַת זְוִינִיה שֶׁל יָצַר הָרָע. וְלֹפֶה נְגָרָתָה עַרְפָּחָה? מְשׁוֹם בַּי עַם קָשָׁה עַרְפָּה הוּא. אִם זְבַח אָדָם – עַולָה הַגְּשָׁמָה הַעֲלִיוֹנה, וְאִם לא – מְסַתְּלָקִים אוֹתָם דּוּבָרִי הַגְּשָׁמָה וְרוֹת, וְנְשָׁארָת הַגְּשָׁמָה הַעֲלִיוֹנה וְהַגְּשָׁמָה הַשְׁכְּלִיתָה. מֵה בְּתֻובָה? רֹות וַתֵּצֵא מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִתְהַגֵּד שָׁמָה וּשְׂתִי בְּלֹתִיכָה

**בגנטא דען דארעא דנטע קדשא בריך הוּא לרווחהון דעתיקיא
כגונא דהוּא גנטא דען דלעילא. ותמן כל צדייקיא דעתמא.**

ובכן נשמתא נפקת מהאי עולם, עצלה במערתא דכפלתא דתמן
אייה פתחא דגנו ען. פגעת באדם הראשון ובאוינו אבונו
דתמן, אי זכתה אייה, חדאן בה ופתחין לה פתחין ועצלה. וαι
לא דתניין לה לבר. (ומה היא אמרה בדבר בחין לה לבר (שיר השירים ג) מצאוני
השומרים וגוי איזות. לבתר ראיות תפון מקטני ראתיא לעלם דא ויהיבת נר על
רישיה שנאמר (איוב כט) בקהל גרו עלי רashi כל מואן בחין לה פונצעין ואמרי
זהות געמי).

אתיבת היא ואמרה (רות א) אל תקראנה לי געמי קראן לי פרא וגוי. אני מלאה
הלבתי בההוא אתר וריקם השיבני כי بلا תורה ובלא מעשים טובים ראייל לי
בגופא ביש לא טפה תקראנה לי געמי ויי ענה בי). **ואי זכתה עילית לגנטא
דען, פיוֹן דעתילת יתבא תפון בגנטא** (אונדונת באליילך דא מחלון דא
רות אונדונ ברות דא נפש השכלה) **וAthlabesh (ד"א ואתלבשת) תפון**
בלבושא דידיוקנא דהאי עולם ואתעדנת תפון.

לשון הקודש

העולם הזה, אם זוכה – נבנשת לנן העדן
שרואים אותה מודעונים ואומרים הזות געמי!
היא משיב ואומרת, (רות א) אל תקראנה לי געמי
קראן לי פרא וגוי. אני מלאה הלבתי – באותו
מקום, וריקם השיבני כי – בלי תורה ובלי מעשים
טובים, שהגנים אותו ינוף רע. לטפה תקראנה לי
געמי וה ענה בי. ואם זוכה, נבנשת לנן
עדן. פיוֹן שנבנשת, יוֹשֶׁת שם בגין
אונדונת עם אלילך, זה מחלון, שוה הרום מזידן
עם רות, שוו הנפש השכלה) ו Athlabesh (ד"א
ומתלבשתו שם בלבוש של הרמות של
העולם הזה ושם מתעננת.

ובאותם האבות שם. אם היא זוכה –
שמות ביה ופותחים לה פתחים
ונבנשת, ואם לא – דוחים אותה החוץ? (שיר א)
ומה היא אומרת בשודחים אותה החוץ? (שיר א)
מצאוני השומרים וגוי. והולכת אחר שחולכת שם
פלפני שבאה לעולם הזה ונתרון נר על ראש,

סתרא דסתרין לחכימי לבא אתטפר. (ארבעה) תלת דרגין אונן דאחיזון דא בדא, ואלין אונן נפש (נשmeta לנטmeta נשmeta עלאה דאתקורי י"ד) רוי"ח ונשmeta. (נפ"ש) נפש איהו חילא דגופא אתבני מגיה. דcad בר נש אתער בהאי עלמא לאזדווגא בנוקביה כל שייפי מסתכלמי (נ"א מתקני) ומתקני לאתחנאה (לנשmeta) תפנו, ויהוא נפש ורעותה דיליה אסתכם ביה בההוא עובדא (נפש) ומישך ליה לההוא נפש ואעליל ליה תפנו בההוא זרעא דאושיד. ומגו רעיתה ומישכו דנפשא דמשיך תפנו, אתמשח חילא אוחרא תפנו מאונן דרגין דאתקרוון אישים, ועל כלא במשיכו דההוא זרעא, ואתבni מגיה גופא. ודא איהו חילא קדמאה תטא דאונן (ארבעה) תלת.

ובגין דהאי (נשmeta לנטmeta) נפש אקריב בדבוקותה ויסודא דגופא, קרבנה דאתקרב לכהรา על נשmeta אתיהיבת חולקא לאונן דרגין דאישים (אתקרוון רוח ונפש השכליות) בגין דמשיכו דחולקא דההוא (לנשmeta) נפש אתי מביהו. והיינו דכתיב את קרבני

לשון הקודש

פטר הפטרים נמסר לחכמי הלב. ומתוך רצון והם שבח הנפש שמו שום לשם, נמשך מה אחר לשם מאותו הדרגות שבקראות אישים, והכל נבנש שנקרה י"ד רוי"ח ונשmeta. (נפ"ש) הנפש היא היכח שהנוף נבנה ממנה. שבאשר האדם מתעורר בעולם זהה להזדהיג עם נקבתו, כל איבריו מסכימים ונ"א מתקנים לhnوت (לנשmeta) שם, והוא הנפש והרצון של הגוף עם אותו המעש והרצתו שלו מסכימים עם אותו הגוף והרצון של אישים שנקרו רוח ונפש השכליות, משום שמשיכת החלק לאוותם הדרגות של אישים שנקרו רוח ונפש השכליות, של אותה נשmeta שושפה.

לְחַמִּי לְאָשִׁי (מהו לחמי לאשי דיהיב מזונא לאשי ודה הוא שפע מאור ראנון מההנו מזו השבינה) בגין דהנא כפירה דנפש נטלי חולקיהון. וכן מית בר נש בהאי עלמא, ההיא נפש לא אתעדן מן קברא לעלמיין, ובחייב לא דא ידע מתייא ומשתעו דא עם דא.

روح איה דמקרים לנפש בהאי עלמא.iae וายה מישיכו דאתערותא דנוקבא לגבי דכורא כד אפין בתיאובתא חדא. וכדין אתערת לגבי דכורא בתיאובתא דילה, להאי רוח פגונא דנוקבא לגבי דלהתא אשדיאת זרעא בתיאובתא לגבי דכורא. וסתרא לא כדר אשדיאת שפע בתיאובתא לנבי נוקבא והכא רוא) (קהלת יב) וחרוח תשובה

אל האלים אשר נתנה.

והאי רוזח (ונפ"ש ונשמה ונשפתה א לנשפתה כד) נפקא מהאי עלמא ואתפרקשת מפפס (אתפרקש יה אסתלק לננטא דעתן בשמייא עלאה ומתרבש בדוקנאה עלאה מרקמא בכל גוונין) על לגונתא דעתן דבhai עלמא (התאה), ואתלבש תמן גו אוירא דגונתא כמה דמתלבשי מלאכי עלאי כד נחתין להאי עלמא. בגין דאפין מההוא רוח הו דכתיב, (תהלים קד) **עושה מלאכיו רוחות וגוי.**

לשון הקודש

במו שהנקבה בלביה מטה שופכת נרע בתשוקה אל הזכר. והסתיר תהזה וכשנשפיך שפע בתשוקה לננקה, ובאין סוד) (קהלת יב) וחרוח תשובה אל האלים אשר נתנה.

ולזריז"ח הו (ונפ"ש ונשמה ונשפתה לנשפתה באשר), בשיותצתת מן העולם תהזה ונפרדת מן הנפש ונפרדים יה מסתלק לנו עדין בשמיים העליונים, ומתרבש ברכמות עליונה מראקמת מבל הנינים נגנים לנן העדן שבעוולם תהזה (התהוו), ומתרבש שם בתוך האoir של הון במו שמתלבשים

הנפש באה מהם. וכאן שבותוב את קרבני לחמי לאשי ומהו לחמי לאשי? שנוטן פון לאשי, וזה שפע מאור שם נהנים מזו השבינה, משום שהוא אפרת הנפש נוטלים חלקים. וכשותה ארים בעולם הנה, אותה הנפש לא זהה מן הקבר לעולמים, ובכח הזה יודעים הפתים ומספריהם זה עם זה.

חרוח היא שמקימת את הנפש בעולם הvae, והיא משבית התעוררויות הננקבה לזכר בשם בתשוקה אחת. ואו מתעוררת לזכר בתשוקתה לרוח הו

אָזְהָר֙ הַכִּי רֹוחָא מַתְלֵבֶשׂ בְּגֹן עַדְנוֹ דָּאָרְעָא בְּדִיוֹקְנָא דָהָא עַלְמָא
וְתִמְןָ אַתְעֲדָנָת בְּכָל עַדְנוֹן, בְּגֹן עַדְנוֹ דָא אִית צִוְרִין וְדִיוֹקְנִין
דָהָא עַלְמָא. וְאִית צִוְרִין וְדִיוֹקְנִין דָעַלְמָא עַלְאָה, וְתִמְןָ כָּל אַפְנוֹן
צְדִיקִיָּא אָזְלִין וְמַתְעֲדָנִין תִּמְןָ, וּבְרִישׁ יְרֻחָי וְשַׁבְתִּי אָבוֹן בְּעָזָן
לְסַלְקָא לְעַיְלָא. (דִיוֹקְנָא דָא מַרוּיחָה וְאַשׁ דְבָהָא עַלְמָא וּבְדִיוֹקְנָא דָא אַתְעֲדָנָת
בְּכָל עַדְנוֹן וּבְכָל זְמָנָי וּבְרָחָבָה אַסְתָּלְקוּ רֹוחָה וְגַנְפָשׁ וּמַתְפְּשָׁטָה מַהָא נַפָּא
וּמַתְלֵבֶשִׁי בְּדִיוֹקְנָא עַלְאָה בְּגֹן עַדְנוֹ דָלְעַיְלָא מַרְקָמָא בְּכָל גְּנוֹנָן. בָּאָזְהָר הַוָּא יְהָה
בְּלִבּוֹשָׁא דִילְיה וְאַזְדוֹנוֹ בְּחַדָּא יְהָה וְאַנוּן גְּהַנְּנִין מַאוֹר הַשְּׁכִינָה)

וּבְמִצְעָות גַּנְתָּא אִית עַמּוֹדָא חֶדָא מַרְקָמָא בְּכָל גְּנוֹנָן. וְהַהָא רֹוח
פְּד בְּעָא לְסַלְקָא, אַתְפְּשָׁט תִּמְןָ מַהָא לְבּוֹשָׁא (וְגַנְפָשָׁא
אַשְׁתָּאָרָת תִּמְןָ בְּנוֹפָא) וְעַזְלָג גּוֹ הַהָא עַמּוֹדָא (וְסַלְקָת) וְסַלְיק לְעַיְלָא גּוֹ
הַהָא אַתְרָ דְנַפְקָת מִפְיָה, כְּדַכְתִּיב וְהָרוּחָת תָּשׁוֹב וְגּוֹ.

וְגַטְיל לְה מִיכָּאֵל כְּתָנָא רְבָא וּמְקַרֵּיב לְה קְרָבָן בּוֹסְמִין קְמִי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הָא, (אַתָּה) וַיַּתְבָּא תִּמְןָ וּמַתְעֲדָנָא בְּהַהָא צְרוֹרָא

לשון הקודש

מְסֻתְּלָקִים הַרְוַיָּה וְהַגְּפָשׁ וּמַתְפְּשָׁטִים מַהְגּוֹף הָהָה
וּמַתְלֵבֶשִׁים בְּרִמוֹת עַלְיוֹנָה בְּגֹן הַעֲדָן שְׁלֹמְגָלָה
מַרְקָם בְּכָל הַגְּנוֹנִים. בָּאיִיחָה מִקּוֹם הָא "הָ"
בְּלִבּוֹשָׁו, וּמְנוֹנָגִים יְחִירָה, וְהָם גְּהַנְּנִין מַאוֹר
הַשְּׁכִינָה.

וּבְאַמְצָעָה הַגּוֹן יְשָׁע עַמּוֹד אַחֲרָד מַרְקָם
בְּכָל הַגְּנוֹנִים, וּבְשָׁאוֹתָה הָרוּחָה בְּאָשָׁר
רוֹצָחָה לְעַלוֹת, מַתְפְּשָׁטָה שֵׁם מַהְלָבָוש
הַהָא וְהַגְּפָשׁ נְשָׁאָרָת שֵׁם בְּגַפְוָן וּגְנַגְשָׁת
לְתוֹךְ אַוְתָו הַעֲמֹוד (וְעוֹלָה) וּעוֹלָה לְמַעַלָּה
לְתוֹךְ אַוְתָו הַמְּקוֹם שִׁיצָּאָה מִמְּנוֹ.
בְּהַרְתוּב וְהָרוּחָת תָּשׁוֹב וְגּוֹ.

וְגַטְיל אַוְתָה מִיכָּאֵל הַכְּהֵן הַגְּדוֹלָה,
וּמְקַרֵּיב אַוְתָה קְרָבָן בְּשָׁמִים לִפְנֵי

הַמְלָאכִים הַעֲלִילִים בְּשִׁירְדִּים לְעֹלָם
הָזֶה, מִשּׁוּם שָׁהָם מְאוֹתָה הָרוּחָה הָיוּ,
שְׁבָתוּב (תְּהִלִּים קד) עָשָׂה מַלְאָכִיו רָחוֹת
וְגּוֹ.

אָפְקָד הָרוּחָה מַתְלֵבֶשֶׁת בְּגֹן הַעֲדָן שֶׁל
הָאָרֶץ בְּרִמוֹת הָעוֹלָם הָזֶה, וְשָׁם
מַתְעֲדָנָת בְּכָל הַעֲדָנוֹנִים. בְּגֹן הַעֲדָן הָזֶה
יְשָׁעִירִים וּדְמִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַעֲלִילָה, וְשָׁם
צִוְרִים וּדְמִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַעֲלִילָה, וְשָׁם
כָּל אַוְתָם הַצְדִיקִים הַזּוֹלְכִים וּמַתְעֲדָנִים
שָׁם. וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים וּשְׁבָתוֹת הָם
רוֹצִים לְעַלוֹת לְמַעַלָּה וּמִדְמָות הָאָוֹרְמָה
וְאַשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הָזֶה. וּבְרִמוֹת הָזֶה מַתְעֲדָנִים בְּכָל
הַעֲדָנוֹנִים, וּבְכָל הַמוֹעָדִים וּהַחֲדָשִׁים וּמַשְׁבָתוֹת

דָּחִי (ישעה סד) דַעַין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים זוֹלֶתךְ וְגֹו'. לְבַתֵּר (דף פא ע"ב) נְחַתָּא לְגֹו גְּנַתָּא דָאָרָעָא וּמְתַעֲדַנָּא בְּכָל עֲדוֹנִין, וְאַתְלַבְשָׁת בְּהַהְזָא לְבוֹשָׂא (וְאַזְנוֹנָה בְּנֶפֶשׁ דִּידִיחָה) וִיזְבָּא תִּמְןָ בְּעַטְוֹרָא עַל חַד תְּרִין מִכְמָה דָּהָות בְּקָדְמִיתָא. (וְקָא הוּא בְּחֹול וְאַסְתָּלָקָא בִּשְׁיוֹבָות דָּנו עָרוֹן וּמְתַעֲסָקָא בְּאוֹרִיָּתָא וּבְכָל רִישֵׁי יְרֻחָי וּזְמָנִי וּשְׁבָתִי נְחַתָּא אַזְנוֹנָה בְּנֶפֶשׁ).

בְּשֶׁמֶה הִיא חִילָא עַלְאָה עַל כָּל אַלְין, וְאֵיהִ מַחְילָא דְּזַכּוֹרָא רְזָא דְּאַילְנָא דָחִי. וְזֹא סְלָקָא לְעַילָא מִיד. וּכָל הַפִּי (רְאָא אַפְוָן) תִּלְתָה דָרְגִין מַתְקָשְׁרִין כְּחַדָא דָא בְּדָא. וּכְדָמַתְפְּרִשָּׁן כָּלָהו סְלָקִין וְתִבְין לְהַהְוָא אֶתְרָ דְּגַפְּקוּ מְגִיה.

כִּד הָאֵי רַוְחָא נְפַקֵת מַהְאֵי עַלְמָא וּצְעָלָת בְּגַוּ מַעֲרָתָא דָאָדָם וְאַבְהָנוּ תִּמְןָ, אַבְוֹנוּ יְהִבְין לְהַפְנַקָּס סִימְנָא וּצְעָלָת לְגַבִּי גְּנַתָּא דְּעַדְן, קָרִיבָת תִּמְןָ וְאַשְׁפָחָת כְּרוּבִים וְהַהְוָא לְהַט הַחֲרָב הַמְתַהְפֶּכֶת. אֵי זְכָאת חַמְמָאָן פְנַקָּס סִימְנָא וּפְתַחְזֵין לְהַפְתָּחָא וּצְעָלָת. וְאֵי לֹא דְחִינֵן לְהַלְבָר.

לשון הקודש

וּוּ עַוְלָה לְמַעַלָה מִיד, וּכָל אַלְוָו אַוְתָן שְׁלַש הַדְּרָנוֹת נְקַשְׁרוֹת יְהָדָה וְהַעֲמָדָה וּבְשֶׁנְפְּרָדוֹת, בָּלָן עַוְלוֹת וּשְׁבָוֹת לְאַוְתָה מָקוֹם שְׁזִיצָא מִמְּנָה בְּשֶׁחָרוֹת הָוּ יוֹצָאת מִן הַעוֹלָם הַזֶּה וּנְגַנְסָת לְמַעַרְהָ שְׁשָׁם אֲדָם וְהָאָבוֹת, הַם נְוֹתָנִים לְהַפְנַקָּס סִימְנָן, וּנְגַנְסָת לְנָן הַעֲדָן. קָרְבָּה לְשָׁם, וּמוֹצָאת הַכְּרוּבִים וְאַוְתָה לְהַט הַחֲרָב הַמְתַהְפֶּכֶת. אָם זָוְבָה – רֹזְאִים פְנַקָּס הַסִּימְנָן, וּפּוֹתָחִים לְהַפְתָּחָה וּנְגַנְסָת. וְאָם לֹא – דּוֹחִים אַוְתָה הַחוֹזֶה.

הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, וּבָאָהָו וּיְוֹשָׁבָת שְׁמָה, וּמְתַعֲדָנָת בְּאֹתוֹ צָרוֹר הַחַיִים, (ישעה סד) שְׁעַזְנָן לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים זוֹלֶתךְ וְגֹו. אחר בָּקָד יְוֹרְדָת לְתוֹךְ חָנוּ שֶׁל הָאָרֶץ וּמְתַעֲדָנָת בְּכָל הַעֲדּוֹנִים, וּמְתַלְבָשָׁת בְּלִבְוֹשׁ הַהְוָא וּמְזֹדוֹגָת עַם נְפָשָׂוֹן, וּיְוֹשָׁבָת שְׁמָה בְּעַטְוֹר שֶׁל אַחֲרָבִי שְׁנִים מִבְמָה שְׁחִיתָה בְּרָאשָׁוֹנָה. וּוּחוּ בְּחָלָה. וּוּלְהָ לִשְׁכָנָה שֶׁל עַן הַעֲדָן וּמְתַעֲסָקָת בְּתוֹרָה, וּכָל רָאשִׁי חֲדָשִׁים וּמוֹעָדִים וּשְׁבָתוֹת יְוֹרְדָת לְהַזְדִּיגָה עַם הַגְּפָשָׁן.

הַגְּשָׁמָה הִיא בָּחָר עַלְיוֹן עַל כָּל אַלְוָו וְהִיא מִפְּנֵם הַזָּבָר, הַסּוֹד שֶׁל עַז הַחַיִים.